

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Vdonis in sceleribus obstinati miserabilus interitus nu. 36.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

eidem exposuit, quod ipsemet Durus post obitum B. Xaverij iuratus enarrauit. hæc Turcellinus.

Ingrati a Deipara iunior
Nec verò quisquam sibi blandiatur, quod à Deipara ingentibus beneficijs fuerit aliquando donatus, nisi etiam his beneficijs respondeat, & ad meliorem frugem se recipiat, in eaque perseverare studeat: caueamus verò, ne Deiparæ admonitiones, vel increpationes sorda Aures accipiamus; sed ex ijs proficere, & vitia nostra, atque defectus emendare curemus, ne si obstinato animo in sceleribus sordescamus, diuinam in nos iram meritò prouocemus. In huius rei confirmationem subijciam exemplum in Germania apud grauissimos Auctores testatissimum.

V DONIS IN SCELERIBVS OBSTINATI MISERABILIS INTERITUS.

Vdo Magd. deburgense Episcopus Ingratus dicitur erga Deiparam aliorumq; sceleru potius exoluit.
36. **V**DO apud Magd. burgum Parthenopolim etiam dictum in Saxonia inertis ingenij, & ad litteras parum idoneus dum in Ecclesia maiori S. Martii, eiusque socijs dicata prostratus, Deiparæ clementiam, & S. Mauricij patrocinium ad ingenij acumen obtinendum implorat aliquantulum obdormiuit, cui Deipara apparet: Non solum scienisæ, inquit, munus tibi tribuo: sed etiam post huius Episcopi mortem Ecclesiam Principis mei Mauricij sua fidelitati commendo: quam si bene rexeris, pramium grande consequeris, sin autem malè in anima, & corpore morieris. Ille eu gilans in omni scientia peritissimus apparuit, & post biennium in defuncti Archiepiscopi locum eunctorum suffragio delectus, aliquantulum diu bene vixit; post aliquod verò tempus in omne scelus prorupit; nam facultates Ecclesie dilapidabat, mulieres etiam Deo sacratas violabat: cumque multis annis malè vixisset, & quadam nocte cum Abbatisa quadam cubaret, vox ad eum huiusmodi facta est: *Cessa de ludo: quia lussisti satis Vdo*, quam ille contempsit: sed eam sequenti, & tertia nocte cum ingenti fragore eadem vox intonauisset, aliquantulum ingemuit: verum minime respicit. quare post tres menses quidam Canonicus Fredericus nomine nocte orans pro Ecclesia præsertim Magdeburgensi, vidit Christum in Ecclesia in aure Cathedra sedentem, & iuxta eum Virginem gloriosam in alia item Cathedra aurea confidentem, Sanctorum multitudinem stipatos; cumque S. Mauricus de

Vdone conuictus esset, Christo iubente à latere Abbatisæ abstractus, eoque adductus est quem sanctus Mauritius sæuè intuens, hæc ad Christum: *Domine, inquit, ecce iste Vdo non Episcopus, sed lupus, non pastor, sed raptor, maculator, & denicator est Domini gregis: Adicirque Deiparam ei scientiam tribuisse, & Ecclesiam Magdeburgensem commendasse: quid etiam eum tertio monitum vitam suam nequam emendasse. At verò Christus eum decollari præcepit: quare ab Angelo capite truncatus in eodem templo malè periit, sed ante decollationem multis pugnis eollum Vdonis validè percussit, & post quemlibet pulsura, hostia polluta per os Episcopi in calicem ab alio paratum decidebat: quas omnes Cœli Regine seuerè accipiens diligentissimè lauit, & super altate cum calice ponens recessit. mane autem facto calicem cum hostijs in altari, & caput Vdonis abscissum, ac truncum corpus quod in suo sanguine iacebat, inueniunt: pavimentum verò marmoreum, atque candidum sanguine aded est infectum, vt ei connaturalis videatur. In eo autem loco, vbi est decollatus, noui Episcopi ad Orationem prosternuntur, vt exemplo Vdonis sibi cauere discant. Canonicus verò, Fredericus, qui hæc omnia non in somnis, sed apertis oculis viderat, ea cunctis narrauit. Hanc historiam scribit Naucleus generatione 34. & Tritemius in Chronico Hilsurgensis monasterij, contigit mors Vdonis Anno 985. Othone III. Imperante & Canisius libro 5. cap. 20. eius meminit, & fusè describitur in Spec. exemplorum distinct. 9. numero. 175.*

Cæsius libro 7. miraculorum c. 41. rem quandam non aded terribilem, aliquantulum tamen similem suo tempore gestam narrat. Cum defuncto Brunone Colonienfi Præsule, de successore deligendo ageretur, Hermanno Decano Bonnenfi, qui impensius Deum eiusque Genitricem precabatur vt aliquis dignus illi Ecclesie præficeretur, Deipara per visum obiecta. librum porrexit, aureis litteris inscriptum, in quo nihil aliud, nisi Angelica salutatio *Ave Maria, gratia plena continebatur*, (per librum autem Episcopatus intelligebatur) eique iussit hunc librum Theodonicum sanctorum Apostolorum Præposito deferre adiciens, quod si in Episcopatu non se bene habuerit, sicut per me illum adeptus est. Ita per me illo præfatus

Naucleus Tritemius Canisius

Spec. ex. p.

Cæsius Theodonicus Episcopus à Deipara monetur. Episcopus à Deipara monetur. Episcopus à Deipara monetur.

uabitur. Is porro Theodoricus Deiparæ erat studiosus; quotidianæ missæ, quæ de eadem dicebatur, intererat, nummum quotidie offerens. Electus in Antistitem malis consilijs; & que ad eum mutatus est, ut indebitis exactionibus, vel ipsos Religiosos grauaret: quare inquit Cæsarius his, alijsque malis actibus Dei Genitrix irritata egit, sicut ex dicta visione colligitur, ut indignè fatis à Moguntino de poneretur, a-llo Episcopo eius æmulo per electionem substituto. hæc ex Cæsario.

NONNULI IN DEIPARAM IMPII,

membroꝝum priuatione, uel etiam morte muldantur.

SECT. 6.

*Gaianus
Mimus pu-
nitur ob
blasphemiam.*

37 **G**AIANUS Mimus Heliopoli in Phœnice. quod Dei genitricem per summam impietatem in teatro blasphemaret, nec ab eadem aliquoties monitus respiceret, cum ei dormienti Virgo sanctiss. manus, & pedes digito signasset, euigilans se manibus pedibusq; truncatum inuenit, atque ita confitebatur omnibus propter suas blasphemias se clementer cruciatum fuisse: narratur in Prato spirit. c. 47.

*Prato Spi-
rituale.*

*Blasphemiam in B.
Virg. per-
missis
obtracetur.*

Quidam Gentiles Mauritio Impérante in eadem Christiani domo, ubi uino se ingurgitassent, Dei genitricem blasphemijs & conuitijs profcindere cæperunt, sacro Incarnationis mysterio illudentes, qui tamen postquam eorum impietas innotuit condignas petulantis linguæ pœnas dedere: adiuu uero Dominus, in quibus illi blasphemiarum indulserant, in somnis Dei Genitricem uidit, ei que contumeliarum indignitatem in mentem reuocauit. Miser ille veniam delicti, & pœnitentiæ tempus orabat; illa vitam concessit, uimine tamen, quod manu gestare uidebatur: genua circa circa ueluti exarauit: expergestus ille, mēbra uimine notata abscessa inuenit, recenti sanguine perfluente. Quo euulgato, omnes Deiparam celebrarunt, quæ quamuis præter eius naturam sit quemquam punire, ut quædam adacta, ut religio nobis stabilis, ac firma esset, hoc edere miraculum uoluit. hæc

*Nicephor
Baronius.*

Nicephorus libro 18. c. 33. Baronius tomo 7. Annal. hoc miraculum contigisse affirmat anno salut. 587.

*Imaginis
Deipara
conceptor*

Cyprius quidam in Constantia urbe Cypri-
armenarius in Deiparæ sacellum orandi cau-
sa concessit, uidentis que Deiparæ Imaginem

coloribus in pariete expressam ait, *Quorsum Cyprius
hæc? & stimulo, quo boues agebat, Imaginis
dexterum oculum exculpit, Egressus autem
templum cum pectus pungeret, stimulus fra-
ctus est, parsque ea, cui ferrum infixum est, in
hominem delapsa, in oculum illius dexterum
infixa est hæc Constantinus eiusdem Consti-
tiæ Cypri Episcopus in synodo Nicen. 2 Act. 4.
toti synodo retulit, adiecitq; se uisum illu uidisse,
& unoculum esse etiam tunc cognoscere.*

38. Aliud memorabile accidit signum in Gallia, in quo duorum Deiparæ Imaginem blasphemantium pœna, simul que eius sceleris grauitas plene perspicitur, quid refert Vincen-
tius Beluacensis lib. 7. Speculi historialis cap. 110. qui Imaginem illam, & rei gestæ uestigia se uidisse affirmat his uerbis. Iuxta Castrum Rodulphi est quædam Abbatia, quæ Dolis uocatur: super quamdam Columnam Ecclesiæ ipsius est Imago lapidea, ad honorem Beate Mariæ Virginis sculpta, ad quam cum quædam paupercula mulier ueniret orandi gratis, aderant ibi in atrio duo Brabantiones, qui impropertantes mulieri, Imaginem blasphemabant, unus etiam lapides in Imaginem proieciens, uno lapide percussit, & contregit uerum pueri lesu; & cum manus illa lapidea cecidisset, exierunt guttæ sanguinis de brachio, ac si esset hominis uidentis, statimque in eodem loco ille, qui lapidem proiecerat expirauit. Alter uero cum uellet morientem inter brachia sua colligere, ut ei aliquid præberet adiutorium, statim arreptus est à dæmone, & insequenti die defunctus est. Eadem etiam sequenti die cum turba multa conueniret, ut Imaginem, & sanguinem de lapide fluxum uideret, ipsis uidentibus ipsa Imago scidit uestimenta sua, scilicet, ornatum, qui circa eam erat lapideum, & collum suum, quod confirmatum erat monili lapideo, & pectus denudauit usque ad mammillas propter ignominiam, & iniuriam, quæ illata fuerat sibi & paruulo suo.

Hoc contigit Anno Domini 1187 tempore, quo bellum erat inter Philippum Regem Francorum, & Henricum Regem Angliæ, altero constituto apud castrum Dolis cum exercitibus suis. Et ego, qui scripsi sanguinem illum uidi oculis meis, & Imaginem nudatam, ac uestimentum reuulsum. Qui autem uiderunt eam ante perpetratum miraculum, testantur, quod erat prius rubicunda, & be-

*Imagines
B. Virg. per
contumelias
quidam ma-
ximas diti
pœnas.
Beluacens.*

*B. Virg.
magis
fero la-
ri Sara-
ni ad
fuit
fuit
fuit*

Beluac

*Pare
fau
de La
san
citus
an*

Tur

*Aliud
m
ampl*